

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 564/80 af 3. marts 1980 om fastsættelse af generelle regler for destillation af bordvin, i forbindelse med hvilken leveringskontrakten skal være godkendt inden den 15. april 1980 1
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter 5
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 566/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 8
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 567/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 10
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 568/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren 12
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 569/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt 15
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 570/80 af 6. marts 1980 om ændring af forordning (EØF) nr. 2700/79 om fastsættelse af den særlige importafgift for smør fra New Zealand, der indføres til Det forenede Kongerige 17
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 571/80 af 6. marts 1980 om præcisering af forordning (EØF) nr. 2908/79 for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af champignonkonserves 18
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 572/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø 19
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 573/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for raps- og rybsfrø 21

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 574/80 af 6. marts 1980 om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre sukkerprodukter	23
Kommissionens forordning (EØF) nr. 575/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	24
Kommissionens forordning (EØF) nr. 576/80 af 6. marts 1980 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn samt mel og grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	25

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommission

80/257/EKSF :

★ Kommissionens beslutning af 8. februar 1980 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende prisdannelsessystemet i forbindelse med salg af valseværksprodukter af stål fra forhandlerlagre på det tyske marked . . .	28
---	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 1162/79 af 12. juni 1979 om midlertidig suspension af de autonome satser i den fælles toldtarif for en række industrivarer (EFT nr. L 147 af 15. 6. 1979)	39
★ Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2797/79 af 10. december 1979 om indførelse af indikativlofter og fællesskabstilsyn med indførsler af visse varer med oprindelse i Finland (1980) (EFT nr. L 330 af 27. 12. 1979)	39
★ Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2799/79 af 10. december 1979 om indførelse af indikativlofter og fællesskabstilsyn med indførsler af visse varer med oprindelse i Sverige (1980) (EFT nr. L 330 af 27. 12. 1979)	40
★ Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2999/79 af 20. december 1979 om ændring af visse toldsatser for landbrugsprodukter, af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif og af forordning (EØF) nr. 516/77 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager (EFT nr. L 341 af 31. 12. 1979)	40

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 564/80

af 3. marts 1980

om fastsættelse af generelle regler for destillation af bordvin, i forbindelse med hvilken leveringskontrakten skal være godkendt inden den 15. april 1980

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 459/80⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger :

I henhold til artikel 15 i forordning (EØF) nr. 337/79 kan der træffes beslutning om destillation af bordvin, hvis der er fare for, at en genopretning af priserne ikke kan opnås alene ved de foranstaltninger til understøttelse af markedet, der er fastsat i denne forordning ;

der er for øjeblikket en sådan fare, fordi der som følge af den overordentlig store høst i indeværende produktionsår og de betragtelige lagre fra foregående produktionsår er skabt beholdninger, som langt overstiger det normale behov i indeværende produktionsår ; desuden er samtlige støtteforanstaltninger allerede blevet iværksat, men de har endnu ikke resulteret i en mærkbar genopretning af priserne ;

det er nødvendigt at fastsætte destillationsbetingelserne nærmere ; navnlig må prisen på vin til destillation ikke virke som en tilskyndelse til at producere vin, der hovedsagelig er bestemt til destillation, men den må samtidig være så fordelagtig, at foranstaltningen bliver effektiv ;

det bør undgås, at afsætningen af alkohol, der fremstilles ifølge denne forordning, får en skadelig indvirkning på markedet for dette produkt ;

der bør fastsættes en grænse for, hvor stor en mængde bordvin, hver producent må destillere, samt for destillationens varighed, med henblik på at begrænse de samlede udgifter til foranstaltningen ;

for at sikre behørig kontrol med destillationerne bør destillerierne omfattes af en godkendelsesordning ;

den øjeblikkelige situation på markedet for hvid bordvin er dårligere end for rød bordvin og rosébordvin, og det er derfor hensigtsmæssigt at fremme destillationen af hvidvin ved at tillade, at den træder i stedet for rødvin og rosévin ;

det bør bestemmes, at producenterne skal indgå leveringskontrakter med destillerierne, og at disse kontrakter skal godkendes af interventionsorganet, for at der kan føres kontrol med destillationernes forløb og med overholdelsen af de forpligtelser, som påhviler parterne ; ved hjælp af denne ordning vil destillationernes kvantitative indvirkninger på markedet desuden bedre kunne følges ;

det er nødvendigt at tilpasse ordningen med kontrakter for at tage hensyn til, at der findes dels producenter, der har til hensigt at foretage destillation på et fremmed destilleri, og dels producenter, der selv råder over et destilleri ; med hensyn til sidstnævnte producenter er det, da der ikke foreligger en kontraktmæssig forpligtelse, nødvendigt at foretage en officiel analyse af visse egenskaber hos den vin, der skal destilleres ;

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 57 af 29. 2. 1980, s. 32.

prisen på vin til destillation er således, at de derved fremstillede produkter ikke kan afsættes på sædvanlige markedsvilkår; det er derfor nødvendigt at udbetale støtte og under hensyn til de normale omkostninger at fastsætte dennes størrelse således, at de fremstillede produkter kan afsættes;

det bør bestemmes, at den minimumspris, der garanteres producenten, normalt udbetales ham inden for sådanne tidsfrister, at han kan opnå et udbytte svarende til det, han ville opnå, hvis det drejede sig om salg på normale markedsvilkår;

det er nødvendigt, at producenter, der har indgået en leveringskontrakt, har mulighed for at opsiges denne, såfremt markedsforsværgelserne gør det muligt for dem at sælge vinen på bedre vilkår;

på grundlag af den opnåede erfaring bør der tillades en vis tolerance med hensyn til den mængde vin, der er omhandlet i leveringskontrakterne; der bør i øvrigt i tilfælde af uforudsete omstændigheder eller force majeure gives mulighed for at udbetale støtte til den mængde vin, som faktisk er destilleret;

det er nødvendigt, at et organ i hver af de berørte medlemsstater får til opgave at gennemføre de pågældende bestemmelser;

tilsætning af røbestof i vin til destillation er en effektiv kontrolforanstaltning; det bør præciseres, at tilstedeværelsen af et sådant røbestof ikke bør hindre omsætningen af denne vin eller de produkter, der er fremstillet på basis heraf —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Producenter, der ønsker at lade en del af deres høst af bordvin destillere i henhold til artikel 15 i forordning (EØF) nr. 337/79, indgår kontrakter med et godkendt destilleri om levering af bordvin og forelægger dem for interventionsorganet inden den 1. april 1980.

2. Til gennemførelse af nærværende forordning må den mængde bordvin, en producent lader destillere, ikke være mindre end 10 hl, og den må ikke overstige følgende procentdele af den mængde bordvin, udtrykt i vin, most eller druer, som er anført i producentens høsterklæring for produktionsåret 1979/80:

- a) for så vidt angår rød bordvin og rosébordvin:
- 20 % af de første 150 anmeldte hl,
 - 10 % af den resterende anmeldte produktion;
- b) for så vidt angår hvid bordvin:
- 20 % af de første 150 anmeldte hl,
 - 10 % af den resterende anmeldte produktion.

Den mængde rød bordvin og rosébordvin, der kan destilleres, kan dog helt eller delvis erstattes af en tilsvarende mængde hvid bordvin.

Artikel 2

1. Leveringskontrakterne er kun gyldige, såfremt de inden den 15. april 1980 er godkendt af interventionsorganet i den medlemsstat, hvor vinen befinder sig på tidspunktet for kontraktens indgåelse. Disse kontrakter omfatter:

- a) destilleriets opkøb af den mængde bordvin, der er anført i kontrakten;
- b) destilleriets pligt til at forarbejde vinen til et produkt med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover eller til et produkt med et alkoholindhold på 85 % vol eller derunder og til for vinen mindst at betale den pris, der er anført i artikel 4.

2. Når destillationen finder sted i en anden medlemsstat end den, hvor kontrakten er godkendt, sender det interventionsorgan, der har godkendt kontrakten, en genpart af denne til interventionsorganet i den første medlemsstat.

Artikel 3

1. Producenter,

- der selv råder over et destilleri, og som har til hensigt at foretage den i artikel 1 omhandlede destillation, eller
- som har til hensigt at foretage destillation på et fremmed, godkendt destilleri,

giver ved en erklæring om levering til destillation, i det følgende benævnt »erklæring«, meddelelse herom til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område deres lager er beliggende. Hvis destilleriet ligger i en anden medlemsstat, giver de desuden meddelelse herom til interventionsorganet i denne anden medlemsstat ved en genpart af erklæringen.

2. Til gennemførelse af nærværende forordning erstattes den i artikel 1, stk. 1, omhandlede kontrakt:

- i det i stk. 1, første led, omhandlede tilfælde af erklæringen,
- i det i stk. 1, andet led, omhandlede tilfælde af erklæringen tillige med en kontrakt om levering til destillation på fremmed destilleri, som er indgået mellem producenten og destilleriet.

3. Ved de i stk. 2 omhandlede erklæringer forpligtes destilleriet til at forarbejde vinen til et produkt med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover eller til et produkt med et alkoholindhold på 85 % vol eller derunder.

4. I det i stk. 1, første led, omhandlede tilfælde tager en repræsentant for en offentlig instans en prøve af den vin, som skal destilleres, således at et offentligt laboratorium ved en analyse kan bestemme det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen, det totale syreindhold, det flygtige syreindhold og svovldioxidindholdet.

Producenten fremsender resultatet af denne analyse til interventionsorganet med påtegning fra en offentlig instans.

5. En repræsentant for en offentlig instans kontrollerer den destillerede mængde vin og tidspunktet for destillationen.

6. De producenter, som har indgivet erklæring, er forpligtet til enten selv at destillere den vin, der er omfattet af erklæringen, eller at lade den destillere.

Artikel 4

1. Minimumsopkøbsprisen for bordvin til destillation fastsættes til:

- 2,16 ECU/% vol/hl for al rød bordvin og al rosébordvin,
- 1,90 ECU/% vol/hl for al hvid bordvin.

Disse vine skal have et virkeligt alkoholindhold på over 9,5 % vol.

2. De i stk. 1 nævnte priser gælder for den uemballerede vare af producentens bedrift.

Artikel 5

1. For den destillerede vin udbetaler interventionsorganet i den medlemsstat, hvor destillationen har fundet sted, en støtte.

2. Støttens størrelse fastsættes for den i artikel 4, stk. 1, første led, omhandlede vin til:

- 1,31 ECU/% vol/hl, hvis vinen er blevet forarbejdet til et produkt med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover,
- 1,22 ECU/% vol/hl, hvis vinen er blevet forarbejdet til et produkt med et alkoholindhold på 85 % vol eller derunder.

Støttens størrelse fastsættes for den i artikel 4, stk. 1, andet led, omhandlede vin til:

- 1,05 ECU/% vol/hl, hvis vinen er blevet forarbejdet til et produkt med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover,
- 0,96 ECU/% vol/hl, hvis vinen er blevet forarbejdet til et produkt med et alkoholindhold på 85 % vol eller derunder.

Artikel 6

1. Når den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, afleveres til destilleriet, udbetaler dette pro-

ducenten mindst forskellen mellem den i artikel 4 omhandlede minimumsopkøbspris og den i artikel 5 omhandlede støtte.

2. Inden for de to uger, der følger efter meddelelsen om destilleriets modtagelse af den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, udbetaler interventionsorganet producenten et beløb svarende til 45 % af den i artikel 4 omhandlede minimumsopkøbspris som en del af den i artikel 5 omhandlede støtte.

3. Når der er fremlagt bevis for, at den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, er blevet destilleret, udbetaler interventionsorganet producenten forskellen mellem den i artikel 5 omhandlede støtte og det i stk. 2 omhandlede beløb.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at det i stk. 2 omhandlede beløb udbetales:

- af interventionsorganet til producenterne inden for de to uger, der følger efter godkendelsen af kontrakten;
- af destilleriet; såfremt dette sker, refunderer interventionsorganet destilleriet dette beløb mod fremlæggelse af det i stk. 3 nævnte bevis.

5. Såfremt destillationen finder sted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor producenten befinder sig, betales den i artikel 4 omhandlede minimumsopkøbspris af destilleriet.

6. Uanset stk. 1 til 4 kan interventionsorganets eller destilleriets udbetaling af minimumsopkøbsprisen foretages på én gang efter destillationen af den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten.

Artikel 7

Destillationerne må ikke finde sted før den 1. april 1980 og ikke efter den 31. maj 1980. Det kan imidlertid besluttes at ændre den i artikel 1, stk. 1, omhandlede dato, når de repræsentative priser for alle typer bordvin med undtagelse af type A II, A III og R III er højere end de respektive udløsningspriser i to på hinanden følgende uger.

Artikel 8

Såfremt den repræsentative pris for bordvin af typen A I ved en række noteringer, der overstiger 50 % af de noterede mængder, udgør mere end 90 % af udløsningsprisen, kan det besluttes, at leveringskontrakter helt eller delvis kan opsiges efter anmodning fra producenten.

Det kan kun tillades, at disse kontrakter annulleres, såfremt de af interventionsorganet udbetalte beløb tilbagebetales.

Artikel 9

Der tillades en plus- og minustolerance på 10 % for så vidt angår den mængde vin, der er anført i de i artikel 1 omhandlede leveringskontrakter.

Interventionsorganet udbetaler den i artikel 5 omhandlede støtte for den mængde vin, der faktisk er blevet destilleret inden for den tolerance, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 10

Når det på grund af uforudsete omstændigheder eller som følge af force majeure ikke er muligt at destillere en del af eller hele den mængde vin, der er omfattet af den i artikel 1 omhandlede kontrakt, giver destilleriet eller producenten straks meddelelse herom :

- til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destilleriet findes, og
- hvis producentens lager befinder sig i en anden medlemsstat, til interventionsorganet i denne anden medlemsstat.

I de i stk. 1 omhandlede tilfælde udbetaler interventionsorganet den i artikel 5 omhandlede støtte for den mængde vin, der faktisk er blevet destilleret.

Artikel 11

I denne forordning forstås ved godkendt destilleri et destilleri, som er opført på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Den person, for hvis regning destillationen udføres, ligestilles med det i stk. 1 omhandlede destilleri. Denne destillation skal udføres af et godkendt destilleri.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1980.

De i stk. 1 omhandlede myndigheder kan inden for rammerne af gennemførelsesbestemmelserne på nærmere fastsatte betingelser tilbagekalde godkendelsen af destillerier, som ikke opfylder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til denne forordning.

Artikel 12

1. Hver medlemsstat udpeger et interventionsorgan, der skal have ansvaret for denne forordnings gennemførelse.
2. Med forbehold af artikel 2, stk. 1, er det kompetente interventionsorgan det organ, på hvis område destillationen finder sted.

Artikel 13

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelse af denne forordning, herunder kontrolforanstaltninger, som skal hindre, at bordvinen anvendes til andre formål end destillation. Medlemsstaterne kan med henblik herpå anvende et røbestof.

Medlemsstaterne kan ikke på grund af tilstedeværelsen af et røbestof modsætte sig, at en bordvin, som skal destilleres, eller destillerede produkter, der er fremstillet på basis af denne vin, omsættes på deres område.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

G. MARCORA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 565/80

af 4. marts 1980

om forudbetaling af eksportrestitutions for landbrugsprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 5, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 441/69 af 4. marts 1969 om supplerende hovedregler for ydelse af eksportrestitutions til de produkter, for hvilke der gælder en ordning med en enhedspris, og som udføres i uforandret stand eller i form af visse varer, som ikke henhører under traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 269/78⁽⁴⁾, er ændret flere gange; erfaringen viser, at andre ændringer er ønskelige; af klarhedsgrunde bør de pågældende regler konsolideres;

ved forordningerne om almindelige bestemmelser vedrørende ydelse af eksportrestitutions for landbrugsprodukter og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbene er det fastsat, at udbetaling af eksportrestitutions skal foretages, når det er godtgjort, at disse produkter er udført fra Fællesskabet;

ifølge princippet om at skabe ligevægt mellem brugen af fællesskabsbasisprodukter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter eller varer, som er anført i bilag B og C til forordning (EØF) nr. 2682/72⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 707/78⁽⁶⁾, og brugen af basisprodukter fra sådanne lande, som indføres efter proceduren for aktiv forædling i henhold til Rådets direktiv 69/73/EØF af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om aktiv forædling⁽⁷⁾, senest ændret ved direktiv 76/119/

EØF⁽⁸⁾, bør der udbetales et beløb svarende til eksportrestitutions, så snart de fællesskabsbasisprodukter, på grundlag af hvilke de til udførsel bestemte forarbejdede produkter eller varer er fremstillet, er anbragt under toldkontrol;

produkter, der er omfattet af en fælles markedsordning, og som indføres fra tredjelande, kan under visse omstændigheder anbringes på toldoplæg eller i frizoner, idet opkrævning af indførselsafgifter suspenderes; der bør være mulighed for udbetaling af et beløb svarende til eksportrestitutions, så snart fællesskabsprodukter eller -varer, der er bestemt til udførsel, behandles efter en sådan procedure;

udbetaling af et beløb svarende til eksportrestitutions berører på ingen måde de betingelser, hvorunder retten til en eksportrestitutions opstår; der bør stilles en sikkerhed, som garanterer tilbagebetaling af mindst det udbetalte beløb, når de produkter og varer, som disse ordninger omfatter, ikke udføres fra Fællesskabet inden for de fastsatte frister —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de almindelige bestemmelser for betaling forud for udførsel af et beløb svarende til eksportrestitutions for de produkter, der er omfattet af følgende forordninger:

- forordning nr. 136/66/EØF (fedtstoffer),
- forordning (EØF) nr. 804/68 (mælk og mejeriprodukter),
- forordning (EØF) nr. 805/68 (oksekød),
- forordning (EØF) nr. 727/70 (råtobak),
- forordning (EØF) nr. 1035/72 (frugt og grønsager),
- forordning (EØF) nr. 3330/74 (sukker),
- forordning (EØF) nr. 2727/75 (korn),
- forordning (EØF) nr. 2759/75 (svinekød),
- forordning (EØF) nr. 2771/75 (æg),
- forordning (EØF) nr. 2777/75 (fjerkrækød),
- forordning (EØF) nr. 100/76 (fiskerivarer),
- forordning (EØF) nr. 1418/76 (ris),
- forordning (EØF) nr. 516/77 (produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager),
- forordning (EØF) nr. 337/79 (vin).

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

(2) EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.

(3) EFT nr. L 59 af 10. 3. 1969, s. 1.

(4) EFT nr. L 40 af 10. 2. 1978, s. 7.

(5) EFT nr. L 289 af 27. 12. 1972, s. 13.

(6) EFT nr. L 94 af 8. 4. 1978, s. 7.

(7) EFT nr. L 58 af 8. 3. 1969, s. 1.

(8) EFT nr. L 24 af 30. 1. 1976, s. 58.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) produkter, de produkter, der er nævnt i artikel 1; basisprodukter, de produkter, der skal udføres efter forarbejdning til forarbejdede produkter eller til varer;
- b) forarbejdede produkter, produkter:
 - der fremstilles ved forarbejdning af basisprodukter, og
 - for hvilke der ydes eksportrestitution;
- c) varer, de varer, der er nævnt i bilag B og C i forordning (EØF) nr. 2682/72.

Artikel 3

Denne forordning omfatter produkter, for hvilke der er fastsat en restitution på nul eller derover.

Artikel 4

1. På den berørte parts anmodning udbetales der et beløb svarende til eksportrestitutionen, så snart basisprodukterne er anbragt under toldkontrol, hvorved det sikres, at de forarbejdede produkter eller varerne udføres inden for en bestemt frist.

2. Ordningen i denne artikel finder anvendelse på forarbejdede produkter og varer, der er fremstillet af basisprodukter, dersom aktiv forædling ikke er forbudt for tilsvarende produkter.

Ordningen gælder dog ikke i de undtagelsestilfælde, hvor de forarbejdede produkter eller varerne er fremstillet af basisprodukter, for hvilke der ikke er afsætningsvanskeligheder.

3. Med hensyn til kontrolprocedurer og udbyttesats er basisprodukterne omfattet af de samme regler, som gælder for aktiv forædling af produkter af samme art.

4. Den i stk. 1 omtalte eksportrestitution er:

- a) for forarbejdede produkter, den der anvendes for vedkommende forarbejdede produkt;
- b) for varer, den der er særligt fastsat for de basisprodukter:
 - som er anvendt, eller
 - som i henhold til fællesskabsbestemmelserne anses at være anvendt

ved fremstillingen af disse varer.

5. Eksportrestitutionssatsen er, medmindre den er forudfastsat, den, der gælder på den dato, hvor basisprodukterne bringes under toldkontrol.

6. Hvis eksportrestitutionen er forudfastsat, lægges den dato, på hvilken basisprodukterne er bragt under toldkontrol, til grund ved bestemmelsen af en eventuel justering af den gældende sats.

7. Hvis eksportrestitutionen er forskellig alt efter anvendelse eller bestemmelse, anvendes den laveste sats. Hvis anvendelsen eller bestemmelsen angives, anvendes dog den sats, der er fastsat for den anvendelse eller bestemmelse, der er påtænkt for de forarbejdede produkter eller varerne.

Artikel 5

1. På den berørte parts anmodning udbetales der et beløb svarende til eksportrestitutionen, så snart produkterne eller varerne er anbragt på toldoplæg eller i frizone med henblik på udførsel inden for en bestemt frist.

2. Ordningen i denne artikel finder anvendelse på produkter og varer, som udføres i uforandret stand, når produkterne eller varerne er af en sådan art, at de kan oplagres.

Ordningen gælder dog ikke i undtagelsestilfælde, hvor de pågældende produkter eller varer uden vanskelighed kan afsættes.

3. Hvis eksportrestitutionen er forskellig alt efter anvendelse eller bestemmelse, anvendes den laveste sats. Hvis anvendelsen eller bestemmelsen angives, anvendes dog den sats, der er fastsat for den anvendelse eller bestemmelse, der er påtænkt for produkterne eller varerne.

Artikel 6

Det er en betingelse for at blive omfattet af de i denne forordning fastsatte ordninger, at der stilles sikkerhed for tilbagebetalingen af et beløb lig med det udbetalte beløb forhøjet med et tillægsbeløb.

Med forbehold af force majeure-tilfælde fortabes denne sikkerhed helt eller delvis:

— såfremt der ikke er sket tilbagebetaling, når udførselen ikke har fundet sted inden for den i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, fastsatte frist,

eller

— såfremt det viser sig, at der ikke foreligger ret til eksportrestitutionen, eller hvis der er ret til et mindre beløb.

Artikel 7

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan nægte at lade en ansøger blive omfattet af de i denne forordning fastsatte ordninger, såfremt ansøgerens forhold giver anledning til at antage, at denne ikke er i stand til at garantere, at hele transaktionen vil blive gennemført i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

I den enkelte medlemsstat skal denne mulighed benyttes i overensstemmelse med de i denne medlemsstat gældende principper for ikke-diskriminering mellem ansøgere og for et frit erhvervsliv.

Artikel 8

Om nødvendigt vil der blive udarbejdet en liste over de basisprodukter, produkter og varer, som ikke er omfattet af den i denne forordning fastsatte ordning.

Artikel 9

Forordning (EØF) nr. 441/69 ophæves med virkning fra den 1. april 1980. Den finder dog fortsat anvendelse på transaktioner, der er indledt i henhold til nævnte forordning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1980 på basisprodukter, produkter og varer, der anbringes under kontrol fra denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1980.

På Rådets vegne

G. MARCORA

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 566/80

af 6. marts 1980

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik's rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Valutaudvalget, og ud fra følgende betragtninger :

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1658/79⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne ;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning :

— en omregningskurs baseret på den effektive kurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige led ;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 5. marts 1980 ;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1658/79, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 193 af 1. 8. 1979, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 1980 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne
10.01 A	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	82,12
10.01 B	Hård hvede	106,72 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾
10.02	Rug	75,07 ⁽⁶⁾
10.03	Byg	72,67
10.04	Havre	66,93
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	92,95 ⁽²⁾ ⁽³⁾
10.07 A	Boghvede	0
10.07 B	Hirse	39,80 ⁽⁴⁾
10.07 C	Sorghum	88,08 ⁽⁴⁾
10.07 D	Andre varer	0 ⁽⁵⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	129,64
11.01 B	Rugmel	118,81
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	178,82
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	138,50

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 435/80 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 567/80

af 6. marts 1980

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Valutaudvalget, og ud fra følgende betragtninger :

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1659/79⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne ;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning :

— en omregningskurs baseret på den effektive kurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige led ;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 5. marts 1980 ;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 193 af 1. 8. 1979, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 1980 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

Position i den fælles todtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6
10.01 A	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B	Hård hvede	0	12,22	12,22	12,24
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	2,04	2,04	2,04
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	0	0	0
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C	Sorghum	0	0	0	0
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

Position i den fælles todtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 3	1. term. 4	2. term. 5	3. term. 6	4. term. 7
11.07 A I (a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I (b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	3,63	3,63	3,63	3,63
11.07 A II (b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	2,71	2,71	2,71	2,71
11.07 B	Brændt malt	0	3,16	3,16	3,16	3,16

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 568/80

af 6. marts 1980

om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 590/79⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2749/78 af 23. november 1978 om samhandelen med fedtstoffer mellem Fællesskabet og Grækenland⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2761/78⁽⁵⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2761/78, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2761/78, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁸⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2766/78⁽⁹⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹⁰⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 332 af 29. 11. 1978, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 332 af 29. 11. 1978, s. 26.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78 af 28. december 1978⁽¹¹⁾ besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹²⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen dels på verdensmarkedet og det græske marked og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 3. og 4. marts 1980, indebærer at minimumsimportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

den afgift, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under pos. 07.01 N II og 07.03 A II i den fælles toldtarif, samt produkter henhørende under pos. 15.17 B I og 23.04 A II i den fælles toldtarif, skal beregnes ud fra den minimumsimportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til 8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenolie-sektoren er fastsat i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren

(ECU/100 kg)

Pos. i den fælles toldtarif	Grækenland	Tredjelande
15.07 A I a)	8,00 ⁽¹⁾	27,40 ⁽¹⁾
15.07 A I b)	3,50 ⁽¹⁾	20,25 ⁽¹⁾
15.07 A I c)	7,80 ⁽¹⁾	31,90 ⁽¹⁾
15.07 A II a)	4,50	34,20 ⁽²⁾
15.07 A II b)	18,00	61,20 ⁽³⁾

⁽¹⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne underposition, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

- a) Grækenland, Spanien og Libanon : 0,60 ECU/100 kg ;
- b) Tyrkiet : 22,36 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land ; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift ;
- c) Algeriet, Marokko og Tunesien : 24,78 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af disse lande ; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

⁽²⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne underposition :

- a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg ;
- b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

⁽³⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne underposition :

- a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg ;
- b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

(ECU/100 kg)

Pos. i den fælles toldtarif	Grækenland	Tredjelande
07.01 N II	0,77	4,46
07.03 A II	0,77	4,46
15.17 B I a)	1,75	10,13
15.17 B I b)	2,80	16,20
23.04 A II	0,62	2,55

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 569/80

af 6. marts 1980

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2727/75 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er navnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾ skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn samt deres pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn og kornprodukter på verdensmarkedet;

ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre uligevægt på kornmakederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

i Rådets forordning (EØF) nr. 2744/75 af 29. oktober 1975 om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2245/78⁽⁵⁾, fastsættes de særlige kriterier, der lægges til grund ved beregningen af restitutionen for disse produkter;

anvendelsen af disse bestemmelser på den øjeblikkelige markedssituation for produkter forarbejdet på basis af korn og ris fører til at fastsætte et restitutionsbeløb, der skal udligne forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt, at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter deres bestemmelsessted;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vistamargen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers effektive kurs,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vistakurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for den i artikel 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte malt, for hvilke forordning (EØF) nr. 2744/75 gælder, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

(2) EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.

(3) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

(4) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

(5) EFT nr. L 273 af 29. 9. 1978, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 1980 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

	<i>(ECU/ton)</i>
Position i den fælles toldtarif	Restitutionsbeløb
11.07 A I b)	61,18
11.07 A II b)	82,18
11.07 B	95,77

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 570/80

af 6. marts 1980

om ændring af forordning (EØF) nr. 2700/79 om fastsættelse af den særlige importafgift for smør fra New Zealand, der indføres til Det forenede Kongerige

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig protokol nr. 18.

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1655/76 af 29. juni 1976 om videreførelse af undtagelsesordningen for indførsel til Det forenede Kongerige af smør fra New Zealand⁽¹⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1655/76 anvendes der en særlig importafgift for smør fra New Zealand, der indføres til Det forenede Kongerige i henhold til nævnte forordning; den særlige importafgift, der har været gældende siden 30. november 1979, blev ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/79⁽²⁾, fastsat til 83,68 ECU/100 kg; i dette beløb er der taget hensyn til den støtte på 45,94 ECU/100 kg, der ydes i Det forenede Kongerige i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1269/79⁽³⁾, for smør med oprindelse i Fællesskabet beregnet til direkte forbrug; for at undgå, at smør fra New Zealand, for hvilket denne særlige afgift gælder, anvendes til industrielle formål på et prisniveau, der ligger under niveauet for smør med oprindelse i Fællesskabet, der anvendes til samme formål, er det fastsat, at det pågældende smør fra New Zealand kun må anvendes til direkte forbrug;

der bør opkræves et beløb svarende til den ovennævnte støtte i tilfælde af anvendelse af smørret til andre formål end tilladt; de således opkrævede midler bør betragtes som egne indtægter for Fællesskabet, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom af 21. april 1970 angående ud-

skiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabets egne indtægter⁽⁴⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2700/79 affattes således:

»Artikel 2

Det forenede Kongerige træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at smør fra New Zealand, der indføres med anvendelse af den i artikel 1 fastsatte afgift, ikke anvendes til forarbejdning, men udelukkende til direkte forbrug som omhandlet i artikel 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1269/79 på Det forenede Kongeriges område, samt til opkrævning af et beløb svarende til den støtte, der ydes i henhold til forordning (EØF) nr. 1269/79, i tilfælde af anvendelse til andre formål end tilladt.

De således opkrævede beløb betragtes som en importafgift, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabets egne indtægter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 9. 7. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 305 af 1. 12. 1979, s. 70.

⁽³⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1979, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 571/80

af 6. marts 1980

om præcisering af forordning (EØF) nr. 2908/79 for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af champignonkonservesKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2999/79⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger :

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2908/79⁽³⁾ blev der midlertidigt fastsat visse undtagelser fra forordning (EØF) nr. 1102/78⁽⁴⁾ for at fastlægge, hvilke mængder svampekonserves der på kort sigt kan indføres fra Den kinesiske Folkerepublik og republikken Korea ;

erfaringerne viser imidlertid, at der er visse fortolkningsvanskeligheder med hensyn til artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2908/79, hvilket blandt andet skyldes, at versionerne på de forskellige sprog ikke

stemmer overens ; den pågældende artikel bør derfor præciseres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2908/79 affattes således :

- 2. Indgives der licensansøgninger fra personer, der ikke i 1977 har indført det pågældende produkt fra Den kinesiske Folkerepublik eller republikken Korea, godkendes disse ansøgninger i hver medlemsstat for højst 2 % af den samlede mængde, for hvilken der i denne medlemsstat kan udstedes importlicenser i henhold til stk. 1. •

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 341 af 31. 12. 1979, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 326 af 22. 12. 1979, s. 28.⁽⁴⁾ EFT nr. L 139 af 26. 5. 1978, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 572/80

af 6. marts 1980

om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 590/79⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger :

Det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede støttebeløb er fastsat ved forordning (EØF) nr. 419/80⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 511/80⁽⁴⁾;

i mangel af indikativprisen gældende for høståret 1980/81 for raps- og rybsfrø har støttebeløbet i tilfælde af forudfastsættelse for juli og august måned 1980 for disse produkter kun kunnet beregnes foreløbigt på grundlag af indikativprisen for juli og august måned 1979; dette beløb skal således kun anvendes foreløbigt og skal bekræftes eller udskiftes, når indikativprisen for høståret 1980/81 er bekendt;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 419/80 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden gældende støttebeløb som angivet i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede støttebeløb fastsættes som angivet i bilaget.

2. Støttebeløbet vi dog i tilfælde af forudfastsættelse for juli og august måned 1980 for raps- og rybsfrø blive bekræftet eller udskiftet fra 7. marts 1980 for at tage hensyn til den indikativpris, der fastsættes for disse produkter for høståret 1980/81.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 48 af 22. 2. 1980, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 58 af 1. 3. 1980, s. 43.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 1980 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

(i ECU/100 kg)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Støttebeløb
ex 12.01	Raps- og rybsfrø	18,523
ex 12.01	Solsikkefrø	20,618

(i ECU/100 kg)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Støttebeløb ved forudfastsættelse for måneden					
		marts 1980	april 1980	maj 1980	juni 1980	juli 1980	august 1980
ex 12.01	Raps- og rybsfrø	18,523	18,523	18,523	18,093	15,426 ⁽¹⁾	15,426 ⁽¹⁾
ex 12.01	Solsikkefrø	20,618	22,026	22,026	21,811	—	—

⁽¹⁾ Med forbehold

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 573/80

af 6. marts 1980

om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for raps- og rybsfrø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 590/79⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72 af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger for raps- og rybsfrø⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 852/78⁽⁴⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2300/73 af 23. august 1973 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende differencebeløbene for raps- og rybsfrø og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1464/73⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 336/80⁽⁶⁾ særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2300/73 skal Kommissionen fastsætte verdensmarkedsprisen for raps- og rybsfrø;

verdensmarkedsprisen fastsættes i overensstemmelse med de regler og kriterier, der er angivet i Kommissio-

nens forordning (EØF) nr. 419/80 af 21. februar 1980 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 572/80⁽⁸⁾;

for at sikre at ordningen fungerer normalt, skal der ved beregningen af verdensmarkedsprisen

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers effektive kurs,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vistakurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer;

det følger af anvendelsen af alle disse bestemmelser, at verdensmarkedsprisen for raps- og rybsfrø skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2300/73 omhandlede verdensmarkedspris fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 116 af 28. 4. 1978, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 236 af 24. 8. 1973, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 37 af 14. 2. 1980, s. 17.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 48 af 22. 2. 1980, s. 27.

⁽⁸⁾ Se side 19 i denne Tidende.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 1980 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen
for raps- og rybsfrø

[i ECU/100 kg⁽¹⁾]

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Verdensmarkedspris
ex 12.01	Raps- og rybsfrø	20,554

[i ECU/100 kg⁽¹⁾]

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Verdensmarkedspris i tilfælde af forudfastsættelse af støtten for måneden					
		marts 1980	april 1980	maj 1980	juni 1980	juli 1980	august 1980
ex 12.01	Raps- og rybsfrø	20,554	20,554	20,554	20,984	20,984	20,984

(¹) Den omregningskurs i ECU i national valuta, som er nævnt i artikel 9, stk. 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2300/73, er som følger:

1 ECU =	2,48208	DM
1 ECU =	2,74362	fl.
1 ECU =	39,7897	bfr./lfr.
1 ECU =	5,84700	ffr.
1 ECU =	7,72336	dkr.
1 ECU =	0,668201	£ Irl.
1 ECU =	0,618487	£ UK
1 ECU =	1 148,14	lire

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 574/80

af 6. marts 1980

om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1396/78⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre sukkerprodukter er fastsat ved forordning (EØF) nr. 499/80⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 562/80⁽⁴⁾;

anvendelse af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 499/80 på de oplysninger, som Kom-

missionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden gældende basisbeløb for importafgiften i overensstemmelse med denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Basisbeløbet for importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 3330/74 nævnte produkter fastsættes for 100 kilogram af et produkt til 0,0443 ECU for hver hele procent saccharoseindhold.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 58 af 1. 3. 1980, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 61 af 6. 3. 1980, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 575/80
af 6. marts 1980
om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1396/78⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1328/79⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 563/80⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1328/79 på de oplysninger, som Kom-

missionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3330/74 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 162 af 30. 6. 1979, s. 85.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 61 af 6. 3. 1980, s. 23.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 1980 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgiftsbeløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	4,43
	B. Råsukker	2,29 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 576/80

af 6. marts 1980

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn samt mel og grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit, første punktum,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2727/75 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾ skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af korn samt deres pris på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne på korn og kornprodukter på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på kornmarkederne og en naturlig udvikling i priser og samhandel og at tage hensyn til den påtænkte udførsels økonomiske aspekt og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2746/75 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af restitutioner for korn;

for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug er disse særlige kriterier fastsat i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2746/75; restitutionen for disse produkter beregnes i øvrigt under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågæl-

dende varer; disse mængder er fastsat i forordning nr. 162/67/EØF⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1607/71⁽⁵⁾;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en vistamargen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers effektive kurs,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vistakurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. marts 1980.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

⁽⁴⁾ EFT nr. 128 af 27. 6. 1967, s. 2574/67.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 168 af 27. 7. 1971, s. 16.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. marts 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. marts 1980 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn samt mel og grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Restitutionsbeløb
10.01 A	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	
	— for eksport til :	
	— Schweiz, Østrig og Lichtenstein	46,00
	— Den ibiriske Halvø	54,00
	— andre tredjelande	0
10.01 B	Hård hvede	—
10.02	Rug	35,00
10.03	Byg	
	— for eksport til :	
	— Schweiz, Østrig og Lichtenstein	48,00
	— Den ibiriske Halvø	56,00
	— andre tredjelande	—
10.04	Havre	
	— for eksport til :	
	— Schweiz, Østrig og Lichtenstein	45,00
	— andre tredjelande	—
10.05 B	Anden majs end hybridmajs til udsæd	—
10.07 C	Sorghum	—
ex 11.01 A	Mel af blød hvede :	
	— askeindhold fra 0 til 520 :	
	— for eksport til USSR	45,00
	— for eksport til andre tredjelande	75,00
	— askeindhold fra 521 til 600 :	
	— for eksport til USSR	45,00
	— for eksport til andre tredjelande	75,00
	— askeindhold fra 601 til 900 :	
	— for eksport til USSR	32,00
	— for eksport til andre tredjelande	62,00
	— askeindhold fra 901 til 1 100 :	
	— for eksport til USSR	32,00
	— for eksport til andre tredjelande	62,00
	— askeindhold fra 1 101 til 1 650 :	
	— for eksport til USSR	12,00
	— for eksport til andre tredjelande	42,00
	— askeindhold fra 1 651 til 1 900 :	
	— for eksport til USSR	12,00
	— for eksport til andre tredjelande	42,00
ex 11.01 B	Rugmel :	
	— askeindhold fra 0 til 700	60,00
	— askeindhold fra 701 til 1 150	60,00
	— askeindhold fra 1 151 til 1 600	60,00
	— askeindhold fra 1 601 til 2 000	60,00
11.02 A I a)	Grove gryn og fine gryn af hård hvede :	
	— askeindhold fra 0 til 950	—
	— askeindhold fra 951 til 1 300	—
	— askeindhold fra 1 301 til 1 500	—
11.02 A I b)	Grove gryn og fine gryn af blød hvede :	
	— askeindhold fra 0 til 520 :	
	— for eksport til USSR	45,00
	— for eksport til andre tredjelande	75,00

NB : Zonerne er angivet i forordning (EØF) nr. 1124/77 (EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 1980

om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende prisdannelsessystemet i forbindelse med salg af valseværksprodukter af stål fra forhandlerlagre på det tyske marked

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(80/257/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 65,

på grundlag af resultatet af de i henhold til traktatens artikel 47 foretagne undersøgelser,

efter høring af den pågældende virksomhedssammenslutning i henhold til traktatens artikel 36, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har i medfør af EKSF-traktatens artikel 47 i perioden fra den 4. december 1972 til den 18. maj 1973 ladet gennemføre undersøgelser hos virksomhedssammenslutningen »Bundesverband Deutscher Stahlhandel e. V.« i Düsseldorf (herefter benævnt »BDS«) og hos 21 tyske stålhandelsvirksomheder for på baggrund af artikel 65 at få klarhed over BDS' virksomhed, navnlig dens rolle ved opstilling af de såkaldte »nettoprislister ab lager« (nettolagerprislister), samt sammenslutningens og stålhandelsfirmaernes praksis i forbindelse med den faktiske prisdannelse. Disse undersøgelser har vist, at nettolagerprislisterne er opstillet efter fælles kalkulationsregler for hele Forbundsrepublikken under medvirken af BDS og fordelt til forhandlere og forbrugere, og at disse lister har dannet grundlag for at tilstræbe et bestemt prisniveau ved salg af valseværksprodukter af stål ab forhandlerlagre.

Kommissionen har ved skrivelse af 31. oktober 1975 meddelt BDS, at den betragtede denne praksis som en overtrædelse af artikel 65 og derfor i henhold til EKSF-traktatens artikel 36, stk. 1, gav sammenslutningen lejlighed til at udtale sig. BDS har afgivet denne udtalelse skriftligt ved skrivelse af 9. februar 1976 og mundtligt ved en høring, som fandt sted den 7. oktober 1976. Indtil da vedrørte Kommissionens procedure i det væsentlige en række forholdsregler, som BDS havde truffet og gennemført i årene 1970-1972 med henblik på at stabilisere priserne på grundlag af de såkaldte nettolagerprislister.

Under proceduren blev det imidlertid konstateret, at BDS fortsatte sin aktive medvirken i sine medlemmers prisdannelse ved opstilling af kalkulationsregler og distribution af prislister. På Kommissionens forespørgsel har BDS ved skrivelse af 19. november 1976 nøje redegjort for sin politik i denne henseende.

Kommissionen har derpå besluttet at inddrage dette forhold i proceduren. Den har ved skrivelse af 30. januar 1979 på ny givet BDS lejlighed til at afgive en udtalelse, som denne har forelagt ved skrivelse af 25. maj 1979.

I. SAGENS FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

1. BDS omfatter med over 1 100 medlemmer næsten alle tyske stålforhandlere. Deriblandt befinder sig ca. 450 firmaer, som ikke hovedsagelig beskæftiger sig

med stålhandel, og hvis salg af lager af valseværksprodukter af stål beløber sig til mindre end 1 000 tons om året. De 25 største stålhandelsfirmaer dækker to tredjedele af stålhandelens samlede afsætning af lager.

I 1977 androg forsyningen af Forbundsrepublikkens marked med valseværksprodukter af stål 20,1 mio tons, hvoraf 12,8 mio tons hidrørte fra tyske værker og 7,3 mio tons fra import — heraf 4,6 mio tons fra de øvrige EF-medlemsstater.

Salget fra lager androg 8,9 mio tons. Deraf gik de 2,5 mio tons til andre forhandlere og 6,2 mio tons til forarbejdende virksomheder. Lageromsætningen dækkede dermed ca 31 % af den tyske markedsforsyning. Resten leverede direkte fra værkerne til forarbejdende virksomheder eller indgik i såkaldte direkte transaktioner (Streckengeschäfte), hvor forhandleren optræder som formidler, mens leverancerne går direkte fra værket til forbrugeren. Ca. 82 % af leverancerne fra forhandlerne lagre omfattede profiler, stænger, betonstål, bredflangede I-jern og tyk plade.

BDS' struktur er vidt forgrenet. Sammenslutningens organer er : den regionale forsamling, medlemsforsamlingen, administrationsrådet, bestyrelsen og direktionen. Administrationsrådets arbejde støttes af seks sagkyndige råd (for de forskellige produktgrupper) og seks udvalg (som tager sig af de forskellige områder, så som »markedsforskning«, »statistik« og »afsætningsøkonomi«, »skattespørgsmål«, »retsspørgsmål og konkurrence«). BDS' løbende aktiviteter varetages af hovedkontoret og de otte regionalkontorer. BDS har desuden til udførelse af sine opgaver sit eget distributionselskab ; dette påtager sig også trykningen af medlemsvirksomhedernes individuelle prislister.

A. Nettolagerprislisterne på tidspunktet for undersøgelserne

De af Kommissionen foretagne undersøgelser var i det væsentlige rettet imod nettolagerprislisterne for valseværksprodukter og disses funktion i forbindelse med prisdannelsen på det tyske stålmarked.

2. Ved opstillingen af nettolagerprislisterne (NLP-lister) sondredes der mellem produktgrupper (plader og profiler) og geografiske områder (syv priszoner opdelt efter de forskellige fragtomkostninger). Udgangspunktet for kalkulering af lagerpriserne var producentpriserne, dvs. de af de tyske stålproducenter offentliggjorte listepreiser (basispriser uden hensyntagen til eventuelle midlertidige rabatter). BDS gik her ud fra ensartede producentpriser under hensyntagen til de i værkeres prislister offentliggjorte paritetssteder (Oberhausen, Essen, Siegen og Saarbrücken). NLP-listerne —

udgaven fra maj 1972 — indeholdt f.eks. tillæg for små mængder, fragtomkostninger til første bestemmelsessted og derudover, indirekte omkostninger (27,5 % inklusive 5 % avance) og en rabatmargen på 60 DM/t. BDS' direktion har herom forklaret, at disse prislister for forhandlere og forbrugere i betragtning af de varierende producentpriser opstilledes med kalkulationsassistance fra BDS af en overregional stålhandelsvirksomhed, som regelmæssigt udskiftedes med en anden. Der var her tale om vejledende priser for salg af forhandlerlager, som kun havde til formål at forøge markedets gennemslagskraft.

3. Undersøgelserne har imidlertid vist, at det faktisk var BDS, som var ansvarlig for opstillingen og offentliggørelsen af prislisterne (»udgaven fra maj 1972«). I »Udvalget for markedsforskning, statistik og afsætningsøkonomi« fandt der flere indledende drøftelser sted herom. I den forbindelse aftales der nøje retningslinjer for prisforhøjelserne og kalkulationsændringerne »med henblik på i nettolagerprislisterne at tage hensyn til de i mellemtiden indtrådte omkostningsforøgelser og gradvis at standardisere kalkulationssystemet for hele Forbundsrepublikkens område« (jf. »referat af mødet i BDS-udvalget for markedsforskning, statistik og afsætningsøkonomi« den 8. marts 1972 i Düsseldorf og det »cirkulære fra BDS«, der var vedlagt referatet, og som var forsynet med datoen 10. marts 1972 i håndskrift).

4. Ved opstilling af prislisterne blev også BDS' administrationsråd holdt løbende orienteret. Det fik nemlig meddelelse »om en overregional handelsvirksomheds kalkulationsregler for industrielle aftagere«. I disse regler indgik blandt andet følgende : »Differentiering af pristillæg for små mængder af fabrik efter omsætningshastighed ; forhøjelse af den faste omkostningsprocent til 27,5 % , nye fragtrater ; tre prisgrupper for mængder op til 100 kg/fra 101 til 500 kg/over 500 kg ; særskilt opførte og mere omkostningsrelevante pristillæg for skæring af stænger, profiler og bredflangede I-jern ; metervægt for stænger«. Desuden blev direktionen underrettet »om tidsfølgen for medlemsvirksomhedernes offentliggørelse af lagerpriser uden nedslag« (jf. referatet af mødet i BDS' administrationsråd den 18. april 1972).

5. Den på gældende »overregionale« handelsvirksomhed, Carl Spaeter GmbH, Duisburg, som i sin tid havde afgivet ordre på trykning af de nye prislister, erklærede, at virksomheden ikke havde taget del i beregningen af disse lagerpriser. Men virksomheden korresponderede regelmæssigt med BDS og dets distributionselskab vedrørende offentliggørelsen. Virksomheden erklærede sig over for BDS indforstået med at underrette sine konkurrenter om disse prisændringer

samt på opfordring at fremsende en kopi af denne lagerprisliste (jf. skrivelse af 21. marts og 4. maj 1972 til BDS samt skrivelse af 28. marts 1972 til BDS' distributionselskab med kopi til BDS).

6. Trykning og fordeling af NLP-listerne skete gennem »Vertriebsgesellschaft des BDS«, Bochum, og for zone Nord gennem Druckerei Ebeling, Hamburg. BDS underrettede ved cirkulære sine medlemmer om offentliggørelsen af de nye lagerprislistes og ved samme lejlighed blev der som regel gjort opmærksom på forskellene i forhold til de gamle lister. BDS' distributionselskab havde fra BDS-medlemvirksomhederne stående ordre på trykning af nye lister. Ifølge BDS' distributionselskabs oplysninger er der af udgaven fra maj 1972 blevet fordelt ca. 117 000 NLP-liste over profiler og 70 000 NLP-liste over flade produkter til forhandlere og forbrugere.

7. NLP-listerne var ifølge de berørte virksomheders oplysninger uforbindende og udgjorde kun et grundlag for beregningen af de frit aftalte lagerpriser. En kontrol har vist, at de i NLP-listerne angivne priser kun undtagelsesvis blev opnået af forhandlerne i perioden fra april/maj 1972 til februar/marts 1973. Listeprisen blev dog regelmæssig accepteret som »basispris«, ud fra hvilken forhandlerne under hensyntagen til konjunktursituationen og afsætningsstrukturene indrømmede aftagerne forskellige rabatter. Efter at der i marts 1973 var sket en forbedring af situationen på markedet, blev der dog for de kommende måneder konstateret en større ensartethed i rabatterne.

8. Desuden har BDS arbejdet stærkt for en ensartet prisdannelse på grundlag af nettolagerprislisterne. Sammenslutningen spillede en aktiv rolle, især i perioder, hvor markedet var svagt, for at tilvejebringe en »prisstabilisering«. Med henblik herpå forsøgte BDS at få forhandlerne på regionalt niveau til at indgå pris- og rabataftaler, som det fremgår af flere referater og cirkulærer fra sammenslutningen i årene 1971 og 1972.

Fra regionaldirektionerne medlte man, at der på grundlag af administrationsrådets henstilling af 1. og 11. juni »har fundet samtaler sted i alle regionerne for at standse prisfaldet. Disse bestræbelser bør efter administrationsrådets opfattelse fortsættes både i regionale samtaler og skriftligt gennem BDS«.

Det blev understreget, at henstillingerne om ubetinget at overholde de regionalt offentliggjorte priser skulle følges af alle handelsvirksomheder for alle transaktioners vedkommende jf. punktet »markedssituationen for de enkelte produktgrupper« fra BDS' administrationsråds møde den 7. juli 1970).

Bestyrelsen henvendte sig den 11. juni 1970 til en række større lagerførende forhandlere og opfordrede dem til »at give deres fulde støtte til denne markedssta-

biliserende foranstaltning«. Desuden blev der i de enkelte regioner ført forhandlinger mellem BDS' medlemmer på regionalt og overregionalt niveau med det formål »at opnå gennemsigtighed i prispolitikken og af de enkelte selskaber at forvente en adfærd, som svarer til de erklæringer, som de selv har afgivet« (jf. BDS' cirkulære af 16. juli 1970 »markedsinformation«).

På møderne i BDS' administrationsråd den 2. december 1970 og 27. januar 1971 berettede de medlemmer, der repræsenterede regionerne, at »de på initiativ af værksassocierede handelselskaber indledte bestræbelser på stabilisering af lagerpriserne på regionalt plan har ført til en forbedring af prissituationen«, og at de skulle fortsættes ved siden af udvekslingen af markeds-iagttagelser.

Endelig blev der på BDS-mødet den 9. september 1971 i forbindelse med drøftelsen af mulighederne for at øge provenuet fra lagersalget opnået enighed om, »at især i betragtning af omkostningsfaktorer er regionale løsninger de eneste tænkelige og gennemførlige. Med offentliggørelse af mindsterabatter for øje bør der derfor omgående i de enkelte distrikter og regional-kredse indledes forhandlinger mellem de lagerførende virksomheder (de pågældende organer har i mellemtiden indledt disse forhandlinger)«.

9. En undersøgelse, som nødvendigvis har måttet begrænses til enkelte områder, har desuden vist, at der har fundet forhandlinger eller møder sted i områderne Mannheim/Ludwigshafen, Frankfurt, Saarbrücken og Stuttgart i årene 1970-1972, hvor det næsten altid er de samme handelsvirksomheder og/eller personer, der har deltaget. Disse møder kom i stand dels på forslag af BDS, dels af BDS-medlemmer, dvs. først og fremmest talsmændene i regionerne, og møderne blev som regel arrangeret med BDS' medvirken. Det væsentligste formål med disse møder var en afstemning af henholdsvis mindstepriserne og maksimumsrabatterne efter nettolagerprislisterne for salg af valseværkprodukter af forhandlerlager. Salgsorganisationernes eller værkerens »listepriiser« udgjorde i denne forbindelse den absolutte prisgrænse.

De fastsatte mindstepriser lå over markedspriserne. De er lejlighedsvis blevet betegnet som urealistiske af mødedeltagere, især frie forhandlere, og de faktiske priser har regelmæssigt været lavere end disse priser i perioder med svage konjunkturer. De værksassocierede handelsvirksomheder spillede en væsentlig rolle i bestræbelserne på at overholde mindstepriserne, især i kraft af den af moderselskaberne eller værkerne pålagte forpligtelse til ikke at gå under værkerens listepriiser. Således har f. eks. de værksassocierede handelsvirksomheder i området Mannheim/Ludwigshafen gjort indsigelse mod de uafhængige forhandlernes forsøg på at tilvejebringe et noget mere realistisk mindsteprisniveau.

10. Endelig blev det fastslået, at BDS under titlen »markedsagttagelser/markedsinformationer» har udsendt cirkulærer til sine medlemmer, som udgjorde tilslørede offentliggørelser af de mindstepriser, man i de enkelte områder var nået frem til eller havde fastlagt. Derimod måtte markedsinformationer, hvoraf det fremgik, at de faktiske priser lå under salgsorganisationernes listepriser, ifølge et direktiv fra BDS til de lokale organisationer ikke offentliggøres, fordi de »er i klar modstrid med forsøget på at holde et stabilt prisniveau på markedet».

B. BDS' nuværende medvirken i BDS-medlemmernes prisdannelse

BDS's nuværende politik med hensyn til prisdannelse går ud på at underrette medlemmerne om ændringer i producentpriserne, at lade sammenslutningens egne eksperter udarbejde kalkulationsregler for de tilsluttede virksomheder samt at udsende prislistes udarbejdet af enkelte forhandlere til medlemmerne. Ifølge parternes oplysninger foregår det i praksis på følgende måde :

i) Oplysninger om ændringer i producentpriserne

11. Værkernes prislistes opstilles af producentvirksomhederne og indeholder de for deres produkter gældende priser. Disse prislistes udgør grundlaget for transaktionerne mellem producenten og de grossister, som han leverer direkte til, samt for de direkte transaktioner mellem disse grossister og de mindre grossister, som ikke har mulighed for at købe direkte. Desuden udgør værkernes prislistes grundlaget for beregningen af priserne i lagerprislistes.

Ifølge de tyske værkers prislistes er det kun de stålhandelsvirksomheder, som er i stand til at købe bestemte mængder af hvert enkelt produkt på årsbasis i fællesmarkedet, der anerkendes som »direkte forhandlere». For tiden er der ca. 110-120 stålhandelsvirksomheder inklusive deres filialer, der har ret til at købe samtlige færdigvarer af valsestål direkte; omkring 90-100 handelsvirksomheder er kun direkte forhandlere, for så vidt angår enkelte valsestålprodukter.

Sker der en ændring i salgspriserne ab værk sender producenten som regel kun sine nye prislistes til de få grossister, med hvem han har umiddelbare forretningsforbindelser. Da de grossister, som ikke kan købe direkte, imidlertid på grund af den vidtrækkende betydning af værksprislistes ligeledes er interesserede i snarest muligt at modtage disse efter udgivelsen, har BDS påtaget sig at opfylde dette informationsbehov.

Når producentprislistes fra tyske værker — for så vidt det drejer sig om pristillæg — er blevet ændret, lader BDS' distributionsselskab på opfordring disse prislistes trykke og sender dem til de interesserede stål-

handelsvirksomheder. Ændringer i basispriserne meddeles BDS-medlemmerne i BDS' månedlige oplysningsblad.

ii) BDS' medvirken ved opstillingen af kalkulationsregler

12. Lagerprislistes opstilles på grundlag af værksprislistes. BDS har erklæret, at enhver ændring i producentpriserne kræver en bekostelig og kompliceret ny kalkulation på grund af det store antal valsestålprodukter, deres underopdeling efter dimensioner og kvaliteter, den detaljerede angivelse af listepriser for hvert produkt efter tillæg og fradrag samt differentieringen af priserne ab lager alt efter fragtzoner. Den største vanskelighed skulle bestå deri, at de faste omkostninger, som udgør de fleste af de lagerførende forhandlers omkostninger, i hvert enkelt tilfælde må sættes i forhold til ordrens størrelse, før lagerprisen i hvert enkelt tilfælde kan beregnes; kun således kan man undgå fejkalkulationer og tab. I betragtning af disse vanskelige kalkulationskrav kan den nye kalkulation ifølge BDS kun foretages af store handelsvirksomheder med deres bedre tekniske og personalemæssige hjælpemidler, hvorimod handelsvirksomheder med mindre omsætning næppe ville være i stand til at overskue ændringen af producentprislistes samt konsekvenserne heraf for kalkulationen.

Derfor har BDS i mange år medvirket ved opstillingen af kalkulationsregler.

Kalkulationsreglerne for lagerpriserne siden 1972 udviser forskelle, men alle de forelagte modeller indeholder bestemte kalkulationsseter. Hvad angår modelkalkulation 7 af 5. november 1974 drejer det sig om »franko-lagerpriser», for hvis beregning man har lagt en »Teileffektivpreis» til grund (dvs. basispris inklusive merpris for kvalitet). Den her kalkulerede lagerpris indbefatter blandt andet for profiler og flade produkter (til dels yderligere underinddelt efter produktgrupper) :

- en såkaldt »Mindermengenaufpreis» (pristillæg for små mængder) differentieret efter gennemsnitsordrestørrelser; denne pris udtrykkes i DM/t-enheder differentieret efter fire såkaldte omsætningshastighedsgrupper,
- en såkaldt »Werksabmessungsaufpreis» (pristillæg for værksdimension), som ligeledes er differentieret og beregnet under hensyntagen til omsætningshastigheden,

og for alle produkter ligeledes :

- de såkaldte »Auftrags- und Postenfixe Kosten» (faste omkostninger for hver ordre/sending), beregnet for sendinger på 1 000 kg og fastlagt for ordrestørrelser på 500 kg, 101 — 500 kg (i gennemsnit 300 kg) og op til 100 kg,

— en avance på 5 % af summen af kalkulationselementerne.

De faktorer, der afgør tillæggene for de enkelte produkter, og som der skal tages hensyn til ved lagerpriskalkulationen, er blevet konstateret som led i BDS-undersøgelserne på grundlag af gangbarhed og omsætningshastighed.

Efter hvad BDS oplyser, er erkendelsen af de faktorer, der øver indflydelse på kalkulationen, først vokset i løbet af de sidste par år og har kun givet sig udtryk i praksis hos nogle virksomheder. I dag skulle det forholde sig sådan, at kalkulationsreglerne udarbejdes af nogle af handelsvirksomhederne; på virksomhedernes ønske har der stået BDS-eksperter til rådighed, som kunne bistå ved udarbejdelsen. Såfremt værkernes salgspriser skulle ændre sig og en handelsvirksomhed skulle se sig foranlediget til at ændre sin nettolagerprisliste, skulle den på grundlag af disse regler beregne sine nye salgspriser.

iii) *Oplysninger om opstillingen af nye lagerprislistor og deres distribuering*

13. Trykningen af nye nettolagerprislistor overdrages sædvanligvis BDS' distributionsselskab af handelsvirksomhederne. Da de mindre forhandlere i et sådant tilfælde af ovennævnte grunde er interesserede i snarest muligt at få oplysning om de større handelsvirksomheders nykalkulation, går distributionsselskabet i dette tilfælde frem på samme måde som ved ændring af værksprislistor.

Efter at distributionsselskabet har udført den af en grossist afgivne ordre på trykning af nykalkulerede lagerprislistor, underretter den BDS' medlemmer om at denne nye liste foreligger og opfordrer ordregiveren til at acceptere, at også andre grossister benytter prislisten.

Erklærer ordregiveren sig indforstået hermed, tilbyder distributionsselskabet de øvrige forhandlere en kopi af prislistor. Det er så op til dem helt eller delvis at tilslutte sig den nye kalkulation eller afvise den.

Med hensyn til anvendelsesområdet for og betydningen af lagerprislistor har BDS erklæret, at disse listor anvendes umiddelbart i forbindelse med transaktioner af middelstort omfang (ca. 100 til 500 kg), som efter det samlede antal transaktioner nok udgør en høj procentsats af det samlede salg af lager, men dog kun en ringe procentsats, når der sammenlignes med de samlede mængder; men i øvrigt kombineres basispriserne i nettolagerprislisten sædvanligvis med individuelle rabatter. Når det drejede sig om andre mængdekategorier tjener nettolagerprislisten kun som vejledning for den konkrete prisberegning; således forhandler man sig i forbindelse med salg af større mængder (ca.

5 000 kg og mere) sædvanligvis frem til priser pr. 1 000 kg, og i forbindelse med salg af helt små mængder (1 til 99 kg) priser pr. kg.

14. I sine skriftlige og mundtlige udtalelser har den pågældende virksomhedssammenslutning erklæret, at den finder Kommissionens fremstilling ovenfor principielt korrekt. Den bestrider dog at have overtrådt EKSF-traktatens konkurrenceregler. Den har især anført følgende argumenter: det af sammenslutningen praktiserede prisdannelsessystem tager hensyn til de konkrete forhold på stålmarkedet. Det tjener frem for alt en stabilisering af markedet i en lavkonjunkturperiode og forfølger dermed et mål, som ligeledes tilstræbes af Fællesskabets organer. Dette system er imidlertid også i overensstemmelse med traktaten, fordi det gør markedet mere gennemsigtigt. Det giver stålhandelsvirksomhederne de samme muligheder for offentliggørelse af priserne som dem, stålproducenterne har på grundlag af EKSF-traktatens artikel 60, stk. 2.

II. ANVENDELSE AF ARTIKEL 65, STK. 1

15. I henhold til EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for virksomheders organisationer og alle former for samordnet praksis, som har til formål direkte eller indirekte at hindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence på det fælles marked, forbudt.

Denne bestemmelse gælder ikke kun formelle vedtagelser, som kommer i stand under iagttagelse af den i organisationens vedtægter fastsatte procedure samt organisationens vedtægtsmæssige formål, og som retligt binder samtlige medlemmer. Om en vedtagelse i en sammenslutning er af bindende art eller kun skal betragtes som en henstilling, er uden betydning for anvendelse af forbudet mod aftaler, så længe denne vedtagelse — også selv om der kun er tale om en tendens — tager sigte på at fastlægge eller øve indflydelse på sammenslutningernes medlemmers adfærd i konkurrencemæssig henseende. En virksomhedssammenslutnings, dennes organer eller underafdelingers faktiske handlinger er at sidestille med en »vedtagelse« i artikel 65, stk. 1's forstand, for man må gå ud fra, at sammenslutningen ikke handler uden dens medlemmers udtrykkelige eller stiltiende accept. Hvis en sådan faktisk adfærd i sig selv tenderer mod at begrænse eller fordreje konkurrencen, falder den ligeledes ind under forbudet.

Denne fortolkning er helt i overensstemmelse med artikel 65's bogstav, ånd og formål. Bestemmelsen forbyder helt generelt alle aftaler, vedtagelser og former for praksis, som har til formål at hindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence. Den gælder derfor også for sammenslutninger, såfremt disses egen virksomhed eller de i dem sammensluttede virksomheders

aktiviteter kan få de følger, som trakaten vil forhindre. Denne konstatering bekræftes af artikel 48 : heri gives der kun sammenslutningerne tilladelse til aktiviteter, som ikke strider imod traktatens bestemmelser (1).

16. BDS omfattes som virksomhedssammenslutning af bestemmelserne i artikel 65, idet dens medlemmer er virksomheder i artikel 80's forstand.

A. Begrænsninger på grundlag af nettolagerprislisterne i tidsrummet for undersøgelsens gennemførelse

17. BDS har i årene 1970-1972 til stadighed overtrådt forbudet i artikel 65, stk. 1, ved at lade opstille »nettolagerprislister« for salg af valsestålprodukter af forhandlerlager og fordele disse lister blandt sine medlemmer (jf. pkt. I A).

At NLP-prislisterne kan medføre en begrænsning af konkurrencen fremgår allerede af deres indhold. Ensartede kalkulationsregler lå til grund for de deri opførte forhandlerpriser. Ikke blot forudsattes der ensartede producentpriser, men også de øvrige priskomponenter, herunder fragtomkostninger til første bestemmelsessted og derudover, forhandlernes indirekte omkostninger, tillæg for små mængder samt avance blev angivet i detaljer. Der blev kun differentieret efter produktgrupper og distrikter ; den afgørende definition af de pågældende produkter og områder samt af omfanget af afvigelserne i hvert enkelt tilfælde skulle imidlertid udledes af NLP-prislisterne. Endelig fastlagde prislisterne en ensartet rabatmargen. Fordelingen af sådanne nettoprislister til sammenslutningens medlemmer førte nødvendigvis til en påvirkning af disse, således at de foretog en ensartet kalkulation og desuden førte en ensartet prispolitik, hvorved der ikke blev taget hensyn til de involverede stålhandelsvirksomheders individuelle situation, især deres forskellige struktur og konkurrencemæssige stilling.

18. BDS har i øvrigt helt bevidst tilstræbt dette mål, som det fremgår af sammenslutningens erklæring og af dens adfærd i øvrigt. Formålet med NLP-prislisterne var, efter hvad BDS selv har anført, i overvejende grad at bidrage til en prisstabilisering på det tyske stålmarked ; det drejede sig således ikke om at støtte små og mellemstore medlemsvirksomheder i deres individuelle kalkulation og fastsættelse af salgspriser. Også den omstændighed, at der ved hver ændring af værkssalgsprisen blev opstillet og udsendt nye NLP-lister, viser tydeligt, at BDS bevidst brugte disse som middel til en svækkelse af priskonkurrencen.

I samme retning peger en række andre konkrete foranstaltninger, som BDS traf for generelt at øge prove-

nuet fra lagersalget. Nævnes skal i denne sammenhæng især BDS' gentagne forsøg på at få regionale pris- og rabataftaler i stand, at forhindre underbydning af værkssalgspriserne gennem fastlæggelse af mindstepriser eller maksimumsrabatter samt at undertrykke markedsoplysninger, hvoraf det fremgik, at priserne lå lavere end mindstepriserne. Disse foranstaltninger havde til formål at samordne sammenslutningens medlemmers markedsadfærd selv inden for de områder, hvor NLP-prislisterne endnu gav virksomhederne et vist individuelt spillerum, nemlig med hensyn til pris- og rabatdannelse.

19. For anvendelsen af artikel 65, stk. 1, er det uden betydning, hvorvidt og i hvilket omfang BDS' tanker blev accepteret af medlemsvirksomhederne. Der foreligger allerede en overtrædelse af forbudet mod aftaler, når sammenslutningens foranstaltninger objektivt set kan begrænse konkurrencen mellem sammenslutningens medlemmer. På baggrund af ovenstående må denne forudsætning siges helt klart at foreligge. Efter det af Kommissionen konstaterede er det imidlertid også rent faktisk lykkedes for BDS at begrænse konkurrencen som tilsigtet, i det mindste i et vist omfang. De i NLP-listerne anførte salgsspriser er regelmæssigt blevet anerkendt af de lagerførende stålforhandlere som »basispriser«, på grundlag af hvilke der derefter blev indrømmet individuelle rabatter. Det af BDS anvendte system har derfor i årene 1970-1972 ført til om ikke en udelukkelse så dog en afsvækkelse af priskonkurrencen imellem de lagerførende tyske stålforhandlere.

B. Begrænsninger som følge af BDS' nuværende medvirken i forbindelse med sine medlemmers prisdannelse

20. De foranstaltninger, som BDS siden 1973 har truffet med hensyn til prisdannelsen, er ligeledes ikke forenelige med traktatens artikel 65, stk. 1, for de sigter som helhed mod at ensarte de af medlemsvirksomheden beregnede priser for leverancer af stålhandelslaster og således tilvejebringe en prisligevægt på et andet niveau end det, som ville have været resultatet ved normale konkurrencevilkår.

i) Oplysninger om ændringer af producentpriserne

21. At BDS underretter sine medlemmer om ændringer i producentpriserne (jf. pkt. I B i)), kan der ganske vist ikke indvendes noget imod. I henhold til traktatens artikel 60, stk. 2, er stålproducenterne i EF forpligtede til at offentliggøre de prislister og salgsbetingelser, som de anvender på det fælles marked. Oplysningerne om salgsspriserne af værk står således til en-

(1) EF-Domstolen (19. 3. 1964 67/63), samling 1964 — 64, s. 469.

hvers disposition, det vil sige også stålforhandlernes, og det uden hensyntagen til om de får deres leverancer direkte fra stålproducenterne eller fra andre forhandlere, der er anerkendt som direkte aftagere. Ved mangfoldiggørelse og distribuering af værksprislisterne vil BDS gøre det lettere for de medlemsvirksomheder, som er udelukket fra at købe direkte, at skaffe sig oplysninger og udligne et eventuelt informationsforspring for de stålforhandlere, som køber direkte, og som får værksprislisterne tilsendt fra producenterne selv.

Denne politik bidrager til at gennemføre det med artikel 60, stk. 2, forfulgte mål, nemlig at tilvejebringe markedsgennemsigtighed i produktionsleddet. Den holder sig derfor inden for rammerne af en lovlige organisationsmæssig virksomhed som anført i traktatens artikel 48, stk. 1, tredje punktum. En fordrejning af de normale konkurrencevilkår til ulempe for de stålforhandlere, der køber direkte, behøver man ikke at frygte, eftersom omkostningerne ved trykning og distribuering af værksprislisterne alene debiteres de pågældende medlemsvirksomheder inden for BDS.

ii) BDS' medvirken ved opstilling af kalkulationsregler

22. Derimod udgør BDS' medvirken ved opstilling af kalkulationsregler for sine medlemmer, i hvert fald i den hidtil praktiserede form (jf. pkt. I B ii)), en overtrædelse af forbudet i traktatens artikel 65, stk. 1.

23. Kun såfremt fælles kalkulationsregler for flere virksomheder begrænser sig til at opregne, analysere, specificere og inddele de enkelte faktorer, der er afgørende for prisdannelsen — især de forskellige omkostningsarter — samt til at udvikle metoder til fordeling af de påløbne omkostninger på de respektive omkostningsbærere (produkter eller tjenesteydelser), kan der efter Kommissionens opfattelse ikke rejses kartelretlige indvendinger mod sådanne regler. Kalkulationsregler, som indeholder bestemte kalkulationssatser, må derimod anses som henstillinger, der kan føre til en begrænsning af konkurrencen⁽¹⁾.

24. De siden 1973 anvendte modeller til konstatering af »franko-lagerpriser« opfylder sidstnævnte forudsætning. Ganske vist kan der ikke indvendes noget mod formen og opbygningen af disse modeller som sådan. Den heri foretagne klassificering af de enkelte valsestålprodukter efter produktarter og -grupper, son-

dringen mellem de forskellige dimensioner og kvaliteter, differentieringen af lageromkostningerne på grundlag af hvert enkelt produkts omsætningshastighed samt fordelingen af de faste omkostninger efter ordrens størrelse synes at være saglig korrekt samt et middel til at gøre det lettere for den, der benytter beregningssystemet, at foretage en realistisk kalkulation af sine omkostninger. De af BDS forelagte kalkulationsmodeller overskrider dog for så vidt grænserne for det kartelretligt tilladelige, som der for de enkelte beregningsfaktorer er anført konkrete værdiangivelser. Dette gælder i lige så høj grad for det efter gennemsnitsordrestørrelser graduerede »pristillæg for små mængder« som for det såkaldte »tillæg for værksdimension«, hvor der tages hensyn til produkternes omsætningshastighed. Begge tillæg er opdelt efter produkttyper (profiler, flade produkter) og produkter og er underopdelt i kategorierne »meget gangbar«, »gangbar«, »mindre gangbar« og »ikke-gangbar«, og i hvert enkelt tilfælde regnes der med et fast beløb i DM pr. ton. De faste omkostninger for hver ordre/sending fordeles ligeledes med faste DM-beløb pr. ton på de forskellige omkostningsbærere. Endelig anføres der som avance for lagerførende stålforhandlere en enhedssats på 5 %.

25. Sådanne kalkulationsregler har samme virkning som henstillinger. De tilskynder de virksomheder, som benytter dem, til at overtage de i modellen indeholdte kalkulationssatser ved beregningen af deres omkostninger og dermed indirekte ved fastsættelsen af deres salgspriser, eller tilskynder dem i det mindste til at tilnærme sig disse værdier. Det gør i den henseende ingen forskel, om de respektive omkostningsfaktorer udtrykkes i absolutte tal eller i form af procentuelle tillæg. I begge tilfælde drejer det sig ikke længere om at give teknisk bistand med det formål at oplyse virksomhederne om de forskellige muligheder for en omkostningsrelevant prisdannelse, men om en konkret og massiv påvirkning af deres prispolitik.

26. Angivelse af bestemte omkostningssatser i modelkalkulationerne for »franko-lagerpriserne« er — i modsætning til BDS' opfattelse — heller ikke berettiget, selv om disse satser giver udtryk for de på basis af virksomhedssammenligninger konstaterede gennemsnitlige omkostninger i de tyske lagerførende stålhandelsvirksomheder. Netop gennemsnitsværdierne i en branche opfattes normalt i den erhvervs-mæssige praksis som vejledende og følges af et stort antal af virksomhederne. Sådanne oplysninger i kalkulationsregler fører således til, at mange brugere ikke lader sig lede af den givne omkostningssituation ved beregningen af deres driftsomkostninger, men af en fiktiv størrelse, og følgelig ansætter de enkelte omkostningselementer enten for højt eller for lavt.

(1) Meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder, afsnit II, nr. 1 (EFT nr. C 75 af 29. 7. 1968, s. 3, berigtiget i EFT nr. C 93 af 18. 9. 1968, s. 3).

27. Den interesse, som virksomhederne har i en saglig korrekt udnyttelse af resultaterne af omkostnings- og virksomhedssammenligninger, kan imødekommes på anden måde. Hertil er det tilstrækkeligt for hver kalkulationsfaktor at stille de faktisk konstaterede laveste og højeste omkostninger op over for hinanden eller at tage nogle af de konstaterede data og benytte dem som kalkulationseksempler; sidstnævnte metode må dog ikke sigte mod en tilsløret offentliggørelse af scatter-diagrammer. Der kan heller ikke rejses indvendinger mod, at de således angivne værdier opdeles efter kategorier af virksomheder af forskellig størrelse, hvilket i betragtning af den forskelligartede struktur inden for de tyske stålhandelsvirksomheder er yderst nærliggende.

28. Anvendelsen af de hidtidige modelkalkulationer fører til en begrænsning af priskonkurrencen mellem de tyske lagerførende stålforhandlere. Det er ubestridt, at modellerne står til disposition for samtlige medlemmer af BDS og i realiteten også benyttes af en stor del af de virksomheder, for hvilke de er bestemt. Disse virksomheder foranlediges til at lægge de i kalkulationsreglerne anførte faste satser til grund for deres kalkulation. De beregner således ikke længere deres respektive driftsomkostninger autonomt og på grundlag af deres individuelle omkostningssituation, men efter fælles, ensartede retningsværdier. Denne solidariske adfærd i henseende til omkostningsberegningen har til følge, at også de deltagende virksomheders prispolitik harmoniseres. De af BDS forelagte kalkulationsregler indeholder faste kalkulationssatser for de fleste priskomponenter, herunder også avancen. De øvrige omkostningskomponenter som der ikke sættes tal på i kalkulationsmodellerne (basispris eller basispris inklusive merpris for kvalitet, fragtomkostninger, transitoriske poster), er efter deres natur givet på forhånd og i vidt omfang undraget de lagerførende forhandlers indflydelse. Hertil kommer, at stålhandelsvirksomhedernes varekøbsudgifter, som udgør langt den vigtigste omkostningsfaktor, i betragtning af stålproducenternes ensartede prispolitik udviser en relativt ringe variationsbredde. Under disse omstændigheder bygger konkurrencen inden for lagerhandelen næsten udelukkende på de forskellige rabatter, som handelsvirksomhederne indrømmer deres kunder på listeprisen.

29. BDS er den hovedansvarlige for begrænsningen af priskonkurrencen mellem de tyske lagerførende stålforhandlere. BDS har billigt de nævnte kalkulationsregler og fremsendt dem til sine medlemsvirksomheder, for at de skal benytte dem. BDS må derfor betragtes som ophavsmand til og igangsætter af medlemsvirksomhedernes samordnede prispolitik. Om model-

kalkulationerne er opstillet af de enkelte handelsvirksomheder alene eller under aktiv medvirken af BDS' eksperter, eller om de er udarbejdet af sammenslutningens kompetente udvalg, kan lades ude af betragtning; dette spørgsmål er i hvert fald ikke af udslagsgivende betydning. Det er ligeledes uden betydning, om kalkulationsmodellerne blev vedtaget formelt, samt om de udtrykkelig betegnedes som »forslag«. Som ovenfor anført (jf. pkt. 15) falder også den faktiske handelsmåde inden for en virksomhedsorganisation, dennes organer, udvalg eller arbejdsgrupper ind under forbudsbestemmelsen i traktatens artikel 65, stk. 1, når den kan forhindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence på det fælles marked.

iii) *Oplysninger om opstillingen af nye lagerprislistes og deres distribuering*

30. Endelig overtræder BDS også artikel 65, stk. 1, ved at underrette sine medlemmer om opstillingen af de enkelte forhandlers nye lagerprislistes, som trykkes af BDS' distributionsselskab, og distribuere disse til sine øvrige medlemmer (jf. pkt. I B iii)).

31. Dette informationssystem sigter mod at begrænse priskonkurrencen mellem de tyske lagerførende stålforhandlere. For en kartelretlig bedømmelse er genstanden og tidspunktet for prisoplysningerne af udslagsgivende betydning. Sammenslutningens medlemmer får meddelelse om store handelsvirksomheders nykalkulerede prislistes. Dette sker, så snart BDS' distributionsselskab har udført den ordre på trykning, det har modtaget. På denne måde får en odregivers konkurrenter omgående underretning om de påtænkte prisændring, og det på et tidspunkt, hvor de nye prislistes hverken er meddelt kunderne eller offentliggjort. De interesserede lagerførende stålforhandlere får således et sikkert kendskab til deres vigtigste konkurrenters fremtidige markedsadfærd og bliver derved i stand til straks at tilpasse deres egne priser til de førende handelsvirksomheders nye priser. For de virksomheder, som tager initiativet til en prisforhøjelse, frembyder et sådant informationssystem — som de deltager i ved at acceptere, at deres nye prislistes distribueres — ligeledes fordele. De ved af erfaring, at de kan regne med, at de øvrige stålforhandlere er så meget mere indstillede på at følge deres politik, jo hurtigere de får kendskab til den påtænkte prisændring. Risikoen for at miste kunder forringes derved væsentligt.

32. Anvendelsen af dette system fører til en koordinering af flere virksomheders markedsadfærd, som er uforenelig med artikel 65, stk. 1. I stedet for en priskonkurrence, der er forbundet med risici, fører den til et praktisk samarbejde mellem de tyske lagerførende stålforhandlere og skaber således konkurrencevilkår,

som i betragtning af arten af de tilbudte produkter, betydningen og antallet af de involverede virksomheder samt omfanget af og de særlige træk ved lagerhandlen ikke svarer til de normale konkurrencevilkår.

33. BDS' medlemsvirksomheder, som tager del i informationsudvekslingen, foranlediges til ikke længere at fastsætte deres priser autonomt i overensstemmelse med deres individuelle interesser, men at føre en samordnet prisdannelsespolitik. De forhandlere, som modtager prisledernes nye prislister, retter sig normalt herefter. Prislederne på deres side yder et aktivt bidrag til denne tilpasning ved at acceptere, at deres prislister distribueres; de kan desuden, allerede når de træffer afgørelse om en prisændring, forudse konkurrenternes fremtidige adfærd og tage hensyn hertil, så meget mere som de selv øver en afgørende indflydelse på denne adfærd ved at give forhåndsmeddelelse om deres markedsstrategi.

Et sådant system er i modstrid med de grundtanker, der ligger bag traktatens konkurrencebestemmelser, hvorefter enhver erhvervsdrivende uafhængigt skal tage stilling til den politik, han vil føre på det fælles marked. Selv om dette krav om uafhængighed ganske vist ikke udelukker de erhvervsdrivendes ret til at foretage de nødvendige tilpasninger til deres konkurrenters konstaterede eller antagelige adfærd, forhindrer det imidlertid kategorisk enhver direkte eller indirekte kontakt mellem sådanne erhvervsdrivende, som har til formål eller til følge enten at påvirke en aktuel eller mulig konkurrents markedsadfærd eller at informere en sådan konkurrent om den markedsadfærd, som man har besluttet sig til eller overvejer selv at følge⁽¹⁾.

34. Ved den gensidige afstemning af salgspriserne fordrejes konkurrencevilkårene inden for den lagerførende stålhandel på det tyske marked i betydeligt omfang. BDS tilbyder alle sine medlemmer de nykalkulerede lagerprislister fra de største forhandlere. Efter spørgslen efter disse prislister er betydelig; den er så stor, at det også rent kommercielt er berettiget at lade BDS' distributionsselskab optrykke dem. Man kan derfor gå ud fra, at en stor del, om ikke et flertal af BDS-medlemmerne, får forhåndsoplysninger om de førende handelsvirksomheders fremtidige prispolitik og indretter deres egne prislister derefter. Det i det foregående beskrevne informationssystem har således uundgåeligt til følge, at medlemsvirksomhederne ved fastsættelsen af deres priser i vidt omfang lader sig lede af ensartede kriterier, som ingen forbindelse har med de forskellige involverede virksomheders forskelligartede omkostningsstruktur og de givne regionale eller lokale markedsvilkår samt at priserne for leverancer af forhandlerlager fastsættes på et kunstigt niveau. Dette gælder for samtlige stålprodukter, der sælges af lager-

35. Den af BDS anførte indvending, at det står modtagerne af de nye prislister frit for at tilslutte sig de store forhandleres politik eller tage afstand derfra, er uden betydning. For anvendelsen af traktatens artikel 65, stk. 1, er det tilstrækkeligt, at der øves indflydelse på de deltagende virksomheder i retning af en ensartet prisdannelse. Denne forudsætning er opfyldt i det foreliggende tilfælde, idet det ikke med rimelighed kan bestrides, at der ved bekendtgørelsen af de betydeligste virksomheders fremtidige prisfastlæggelse gives oplysninger, der er afgørende for, hvordan de øvrige lagerførende stålforhandlere udformer deres prispolitik. Også et system med »vejledende priser« begrænser den normale konkurrence, fordi det gør det muligt for samtlige deltagere med en rimelig grad af sikkerhed at forudsige, hvilken prispolitik deres konkurrenter vil følge⁽²⁾.

36. Desuden finder artikel 65, stk. 1, anvendelse, uanset at de lagerførende stålforhandlere i almindelighed ikke holder sig til de i deres prislister fastsatte salgspriser, men — alt efter arten af de afsluttende forretninger — kombinerer disse med individuelle rabatter eller sågar kun benytter dem som vejledning i deres konkrete prisfastsættelse. Også sådanne kollektive former for praksis, som fører til en indirekte fastsættelse af priserne, er forbudt. En sådan situation må allerede siges at foreligge, når de for prisdannelsen væsentlige faktorer kunstigt tilnærmes hinanden, således at de effektive salgspriser kommer til at ligge på et andet niveau end det, der ville være en naturlig følge af konkurrencen. Dette kunstigt skabte prisniveau behøver ikke at være det samme for alle de involverede parter. Anvendelsen af artikel 65, stk. 1, forudsætter ikke, at priskonkurrencen udelukkes; for anvendelsen af denne forskrift er det tilstrækkeligt, at konkurrencen mellem flere virksomheder begrænses eller fordrejes.

37. Forbudet i artikel 65, stk. 1, omfatter ikke kun BDS-medlemmernes samordnede adfærd ved fastsættelsen af deres salgspriser, men også selve sammenslutningens adfærd, som i første omfang overhovedet gør prissamordningen mulig. Ved gennemførelsen af informationssystemet spiller BDS den afgørende rolle. BDS træffer selv alle de foranstaltninger, der er nødvendige for så hurtigt som muligt at distribuere de nykalkulerede lagerprislister fra de førende stålhandelsvirksomheder blandt de øvrige medlemmer af sammenslutningen. Disse foranstaltninger omfatter underretning af medlemmerne om nye prislister, indhentning af tilladelse til videregivelse heraf, mangfoldiggørelse af prislisterne og distribution af kopierne til de interesserede forhandlere. Alle væsentlige impulser til en ensartet prispolitik fra de lagerførende tyske stålforhandleres side udgår således fra BDS. BDS' aktiviteter på prisinformationsområdet overskrider således langt grænserne for den ifølge artikel 48, stk. 1, tredje punktum,

⁽¹⁾ EF-Domstolen 16. 12. 1975, (Suiker Unie og andre mod Kommissionen), forenede sager 40 til 48, 50, 54 til 56, 111, 113 og 114/73, samling 1975, s. 1663, 1934.

⁽²⁾ EF-Domstolen 17. 10. 1972, 8/72 (Vereeniging van Cementhandelaren mod Kommissionen 8/72), 1972, s. 251, 255, 990.

tilladte organisationsvirksomhed. De udgør i realiteten fremgangsmåder, som tilsigter at begrænse eller fordreje konkurrencen på det fælles marked. En sådan adfærd fra en virksomhedssammenslutnings side, også selv om den ikke er formelt vedtaget, falder ind under kartelforbudet (jf. pkt. 15).

38. BDS kan heller ikke gøre gældende, at trykningen og distribueringen af de nye lagerprislistes foretages af dets distributionsselskab, og at denne virksomhed ifølge sin natur er af kommerciel art. BDS-distributionsselskabet er en retligt selvstændig virksomhedsorganisation under sammenslutningen og kontrolleres af denne. Konkurrencebegrænsende adfærd fra dets distributionsselskabs side må derfor i fuldt omfang tilregnes BDS. Den yderligere omstændighed, at BDS' distributionsselskab sælger de af selskabet trykte prislistes fra de store handelsvirksomheder til de øvrige medlemmer af sammenslutningen med gevinst for øje, er for den kartelretlige bedømmelse ligeledes uden betydning. Ganske vist står det ifølge traktatens artikel 48, stk. 1, tredje punktum, virksomhedssammenslutningerne frit for at udøve kommerciel virksomhed. Også sådan virksomhed skal dog holdes inden for rammerne af traktatens bestemmelser. For så vidt angår artikel 65, betyder dette, at en sådan virksomhed skal være neutral i konkurrencemæssig henseende. BDS-distributionsselskabets aktiviteter udgør en overtrædelse af dette påbud.

39. For at et prisinformationssystem kan forblive neutralt i forhold til konkurrencevilkårene og ikke skal føre til en formodning om, at det kunne dreje sig om en samordnet adfærd, må det i det mindste undgås, at en virksomhed, som deltager deri, får mulighed for at identificere de øvrige deltagers konkurrencemæssige adfærd. Når en virksomhedssammenslutning vil give sine medlemmer oplysninger på dette område, må den i princippet begrænse sig til at påpege generelle pristendenser på de forskellige produktmarkeder i en given periode, uden at der gives nogen oplysning om bestemte virksomheders faktiske eller planlagte prispolitik. BDS' informationssystem som i sin nuværende form bygger på distribuering af individuelle prislistes blandt medlemmerne, opfylder ikke dette krav og kan således fremkalde de følger, som traktatens artikel 65 søger at hindre.

40. BDS kan ikke til sit forsvar gøre gældende, at det af sammenslutningen indførte og siden 1970 praktiserede informationssystem øger markedsgennemsigtigheden inden for lagerhandelen og således bidrager til gennemførelsen af de generelle mål i traktaten. Henvisningen i denne forbindelse til princippet om offentlighed med hensyn til priserne, som er et gennemgående træk i hele den ved traktaten indførte retsorden og således en integrerende del af de normale

konkurrencevilkår på stålmarkedet, er ikke relevant, allerede fordi man under ingen omstændigheder kan tillade handelsvirksomhederne eller deres sammenslutninger at sørge for mere markedsgennemsigtighed i lagerhandelen ved hjælp af kollektive foranstaltninger og således begrænse eller fordreje konkurrencen.

Den omstændighed, at Kommissionen ikke har truffet nogen foranstaltninger på grundlag af EKSF-traktatens artikel 63, stk. 2, til at udvide den forhåndsbekendtgørelse af produktionsvirksomhedernes prislistes, som er fastsat i artikel 60, stk. 2, til at omfatte lagerhandelsledet, berører ikke de lagerførende stålforhandlers ret til uafhængigt af hinanden at opstille og offentliggøre prislistes. Udøvelsen af denne ret må dog ikke være genstand eller middel for eller en følge af en samordnet adfærd fra de lagerførende forhandlers side i forbindelse med opstilling af ensartede lagerprislistes eller ved fastsættelse af deres effektive salgsprisniveau, idet dette kan udgøre en overtrædelse af EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1. Ligeledes må BDS' virksomhed på prisinformationsområdet for at kunne holdes inden for de i artikel 48 fastsatte grænser ikke føre til, at en sådan samordnet adfærd fra sammenslutningens medlemmers side med hensyn til priserne begunstiges eller blot muliggøres. Derfor må der med henblik på anvendelsen af artikel 65, stk. 1, sondres mellem de enkelte stålforhandlers udøvelse af denne ret og anvendelse af et fælles prisinformationssystem på forhandlerniveau som det, BDS og denne sammenslutnings medlemmer benytter.

41. Det skal til sidst anføres, at de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at bringe EF's stålmarked ud af den nuværende vanskelige situation heller ikke berettiger BDS' adfærd. Ved skrivelse af 28. oktober 1977 opfordredes de lagerførende stålforhandlere til frivilligt at opstille deres egne prislistes, som bygger på producentprislistes, og forelægge dem for Kommissionen. Formålet med denne foranstaltning er at få handelsvirksomhederne til at overholde de pålagte mindstepriser eller anbefalede orienteringspriser, som med regelmæssige mellemrum foreskrives producenterne. Kommissionens ovennævnte skrivelse skal ikke ses som en opfordring til samordnet adfærd ved opstilling af lagerprislistes eller ved fastsættelsen af de effektive salgspriser. Kommissionens beslutning nr. 3002/77/EKSF af 28. december 1977⁽¹⁾ forpligter de lagerførende stålforhandlere i EF til ved salg af betonstål, handelsstål og varmvalset bredbånd at anvende priser, som ikke ligger under EF-producenternes listepriser. Også denne beslutning stiller i øvrigt de pågældende forhandlere frit med hensyn til selvstændig fastsættelse af deres salgspriser for leverancer af handelslager.

⁽¹⁾ EFT nr. L 352 af 31. 12. 1977, s. 8, senest ændret ved beslutning nr. 3071/78/EKSF (EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 20).

42. Af ovenstående følger, at BDS fra 1970 til stadihed har overtrådt forbudet i artikel 65, stk. 1. Overtrædelsen bestod i perioden 1970-1972 i, at der opstilledes ensartede nettolagerprislistes, samt at disse bekendtgjordes over for medlemsvirksomhederne. I de følgende år bestod den i, at BDS til alle sine medlemmer sendte detaljerede kalkulationsregler med nøje angivelse af omkostningsvurderinger og derudover distribuerede de nytrykte endnu ikke ikrafttrådte prislistes fra de vigtigste lagerførende stålforhandlere blandt de øvrige medlemmer af sammenslutningen. Ved overgangen fra et system med ensartede nettolagerprislistes til et system med ensartede kalkulationsregler og konkrete prisoplysninger ændredes nok den ydre form, men ikke indholdet, for slet ikke at tale om målene for den af BDS førte politik. BDS' adfærd har tværtimod i hele perioden siden begyndelsen af 1970 taget sigte på at begrænse og fordreje priskonkurrencen mellem de lagerførende tyske stålforhandlere.

43. For at de implicerede parter og interesserede tredjemænd kan blive klar over, hvorledes den i denne procedure behandlede adfærd bedømmes retligt, er en formel konstatering af BDS' overtædelser ønskelig. Den pågældende virksomhedssammenslutning bør desuden forpligtes til straks at ophøre med disse overtrædelser, for så vidt dette ikke allerede er sket. For at lette gennemførelsen af denne beslutning bør det desuden pålægges BDS af bringe dens ordlyd til alle sine medlemmers kendskab —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Det fastslås herved, at virksomhedssammenslutningen Bundesverband Deutscher Stahlhandel e. V. til stadighed har overtrådt EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1 :

- a) ved at sammenslutningen fra 1970 — 1972 opstillede ensartede nettolagerprislistes for valsestålprodukter og distribuerede disse blandt sine medlemsvirksomheder,
- b) ved at sammenslutningen siden 1973 og indtil i dag har udarbejdet kalkulationsregler med konkrete talangivelser for de enkelte beregningskomponenter og sendt disse til interesserede medlemmer samt underrettet sine medlemmer om enkelte forhandleres opstilling af nye lagersalgprislistes og distribueret disse blandt de øvrige medlemmer.

Artikel 2

Den pågældende virksomhedssammenslutning forpligtes til straks at bringe de i artikel 1, litra b), konstaterede overtrædelser til ophør.

Artikel 3

Den pågældende virksomhedssammenslutning forpligtes til at bringe ordlyden af denne beslutning til alle sine medlemmers kendskab.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til virksomhedssammenslutningen Bundesverband Deutscher Stahlhandel e. V., Graf-Adolf-Platz 12, D-4000 Düsseldorf.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8 februar 1980.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 1162/79 af 12. juni 1979 om midlertidig suspension af de autonome satser i den fælles toldtarif for en række industrivarer*(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 147 af 15. juni 1979)*

Tabel II, side 6 og side 16 :

i stedet for :

•ex 28.48 B III	Dialuminiumhexamagnesiumcarbonatdecahydroxide-tetrahydrat	0.
og		
•ex 39.02 C XIV a)	Poly(1-ethylethylen) i former som nævnt i bestemmelse 3, litra b), til kapitel 39	0.
<i>læses :</i>		
•ex 28.48 B III	Dialuminiumhexamagnesiumcarbonathexadecahydroxide-tetrahydrat	0.
og		
•ex 39.02 C XIV a)	Poly(1-ethylethylen) (Polybuten-1), i former som nævnt i bestemmelse 3, litra b), til kapitel 39	0.

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2797/79 af 10. december 1979 om indførelse af indikativlofter og fællesskabstilsyn med indførsler af visse varer med oprindelse i Finland (1980)*(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 330 af 27. december 1979)*

Side 8, bilag I :

Angivelserne vedrørende pos. 48.07 affattes således :

	•48.07	Papir og pap, imprægneret eller med belægning på overfladen, med farvet eller dekoreret overflade eller med påtryk (herunder ikke tryksager henhørende under kap. 49), i ruller og ark :		
		D. Andre varer :		
I SF 11		— papir med belægning til trykning eller skrivning	48.07-57, 58, 59	52 964
		C. Papir og pap, bleget, belagt med kaolin eller imprægneret eller belagt med plast, af vægt 160 g og derover pr. m ²	48.07-41, 45	} 210 252.
I SF 12		D. Andre varer :		
		— andre varer, bortset fra papir med belægning til trykning eller skrivning	48.07-55, 56, 64, 67, 71, 73, 75, 77, 85, 91, 97, 99	

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2799/79 af 10. december 1979 om indførelse af indikativlofter og fællesskabstilsyn med indførsler af visse varer med oprindelse i Sverige (1980)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 330 af 27. december 1979)

Side 17, bilag I:

Angivelserne vedrørende pos. 48.07 affattes således:

	48.07	Papir, og pap, imprægneret eller med belægning på overfladen, med farvet eller dekoreret overflade eller med påtryk, (herunder ikke tryksager henhørende under kap. 49, i ruller og ark:		
		D. Andre varer:		
I S 10		— papir med belægning til trykning eller skrivning	48.07-57, 58, 59	47 302
		C. Papir og pap, bleget, belagt med kaolin eller imprægneret eller belagt med plast, af vægt 160 g og derover pr. m ²	48.07-41, 45	} 129 156.
I S 11		D. Andre varer:		
		— andre varer, bortset fra papir med belægning til trykning eller skrivning	48.07-55, 56, 64, 67, 71, 73, 75, 77, 85, 91, 97, 99	

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2999/79 af 20. december 1979 om ændring af visse toldsats for landbrugsprodukter, af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif og af forordning (EØF) nr. 516/77 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 341 af 31. december 1979)

Side 17, pos. 20.06 B I i den fælles toldtarif:

Følgende tekst indføjes:

c) Druer:

1. med indhold af sukker på over 13 vægtprocent

9

13.

